

أسمان و رئيسها

www.Ketab.ir

جمالزاده، محمدعلی، ۱۲۷۰ - ۱۳۷۶.

آسان و ریسان / مسدهن جمالزاده به کوشش ملی ایران - ایران

سنن، ۱۳۷۶

[۲۰۰] ص... (مجموعه آثار جمالزاده)

شابک ۲-۲۲۲-۲۴۶-۶۲۲-۶۷۸ ISBN ۹۷۸-۶۲۲-۲۴۶-۲۲۲-۲

۱. فلسفه‌ای کوتاه فارسی - قرن ۱۴. ۲. جمالزاده مسدهن، ۱۲۷۰ - ۱۳۷۶ -

سرگذشت‌های و کابینتاس. الله. دهباشی، علی، ۱۳۷۷ - ۰. گردآوری کند. به ایران

۸۶۲/۹۲

PIRA ۰۷/۰۵

۵۰۱۷ ت

۱۳۷۶

۱۳۷۶

۷۸-۱۳۷۷

کتابخانه ملی ایران

نلسون نلسون

مکالمه ملطفه شنیدن

آسمان و ریحان

سید محمدعلی جمالیان

به کوشش علی دهباشی

تیراژ: ۱۱۰۰ تსخه

لیتوگرافی: صدف ۵۳۳-۸۸۸۳۰

چاپ: مهارت

نوبت چاپ: پنجم (اول علم) / ۱۳۹۹

شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۴۶-۲۲۲-۰

خیابان انقلاب - خیابان دوازده فروردین - خیابان شهدای ژاندارمری

بن بست گرانفر پلاک ۴ تلفن: ۹۶۴۱۲۳۵۸

حق چاپ برای ناشر محفوظ است

فهرست

۱۳	دیباچه
۱۷	مرگ معو
۵۳	غمخواران ملت
۷۷	مرغ همسایه
۱۰۱	طربله‌های او جیاس
۱۳۹	فال و تماشا
۱۴۹	جان دادن به مرد
۱۵۹	هتالیان عهد آتوم
۱۸۲	مرد اخلاق
۲۰۱	شورآباد
۲۳۷	کاچی بعض هیچیه
۲۲۹	جاودان
۲۶۳	نیکوکاری

۲۹۷	طفل نازپرور .....
۳۱۳	کاه و کوه .....
۳۲۳	سه چراغ .....
	ترجیح
۳۲۷	مصیبیت میدان ملی .....
۳۵	کلان (العا حاتم رقص) .....
۷۳	غول سرخ .....
۸۱	داستان طوفان .....
۸۷	طاعت و عبادت آدمی مدنی .....

دیباچه^۱

در مقدمه آخر، ستایم یعنی «فیر لز خدا هیچ کس نبود»^۲ درواقع با خوانندگان خودم خلاصه افتخار کرد. گفته بودم که هر دارد فرمک نرمک بهایان می‌رسد و شاید دیگر قسمت بخواهد که سلایه به گوش هموطنانم برست. این گفته دروغ آمد. خدا خواسته است که زنده باشم. این عیسی ندارد و هیچ نوع ادعای غبیش ندارم. هر انسانی پس کوتاه است و بیشتر راضی‌سین دراز. پس اگر دو صبابس بیشتر زنده ماندیم باید مفت خود بشماری و خود مناس نباشیم و اذهان نماییم که پاتام آنچه بزرگان ما در نکوهش از زندگی و سرحدح و ای ایست و مرگ گفته‌ماند مرگ هر وقت فرارسد زود رسیده است و کمتر کسی پیدا نشود که قدم اجل را بالای چشم نهاد و حتی خجال می‌کنم اگر آن شتری که شاعر ما لز زیانش گفته: «مرگ من هرچه زود دیرست» روزی با این شاعر روپرتو شود لو را موره می‌داند، قرار خواهد داد و از لو خواهد پرسید که من کی به تو وکالت داده بودم که بر زبان من بیان سخنانی بروانی که هرگز از مخلیله من خطور هم نمی‌کند و هرگز در آینه خاطرم منه سو.؛ گرددیده است.

من بسی پرده می‌گویم که طرفدار زندگی و زنده‌بودن ستم و به «زنده‌بودن» معنایی چنان ژرف و پرمفهوم و سنگین می‌دهم آنکه حسان

۱. یا به قول امروزی‌ها «پیش‌گفتار» ولی نفهمیدم جایی که کلمه «دیباچه» را داریم چرا باید کلمه مرکب «پیش‌گفتار» را بهجای آن استعمال بکنیم مگر آنکه هر یک معنی و مفهوم دیگری را برساند که بر من معلوم نیست.

۲. هرچند اکنون پس لز آن تاریخ کتاب‌های دیگری (زمین، اریاب، دهقان و «مستدوپجه اسرار») از من باز به چاپ رسیده است ولی در اینجا مقصود مجموعه داستان‌هاست.

نمی‌کنم اکثریت کامل زندگان بویی از آن به مشامشان رسیده باشد و معتقدم که تنها به‌اکل و دفع و ترضیه شکم و زیرشکم و جمع مال و منال و سروکله‌زدن با عیال و اطفال نباید اسم زندگی داد. زندگی چیز دیگر و زنده بودن چیز دیگری است.

با این همه معتقدم که مواردی هم وجود دارد که بدون هیچ شک و شبه در آنجا مرگ بر زندگی ترجیح می‌یابد و از آن‌جمله است موارد سه‌گانه زیر:

۱. موقعی که مرگ ما را از مرض درمان ناپذیر و پنهان در دنای کی
برهانه.

۲. موقعی که مرگ ما را از تنگ و عار و خیانت برهانه.

۳. موقعی که مرگ اس‌باب و سنتگاری و سعادتمندی جسمی از
هستوهان پاشد.

شاید بتوان یک مورد چهارمی هم با این موارد سه‌گانه بیفزاییم و آن در موقعی است که دستگیرمان شود، زمانی که ما متضمن هیچ نوع نفع و فایده‌ای نه برای خودمان و نه برای دیگران نی باشند در این صورت بسیاری از مردم و زندگان باید مرگ را برای خود بخواهند.

اکنون پس از این مقدمه که کاملاً مصدقه «آسمان و ریسمان» دارد همان به که سخن را کوتاه کنم و باز چند داستان از داستان‌های خود را که هنوز به صورت کتاب به چاپ نرسیده است تقدیم به هموطنانم و به دوستان فارسی‌زبان و فارسی‌دان دور و نزدیک بنمایم و امیدوارم همچنان که در نگارش این داستان‌ها ابدآ هیچ ادعا و مرادی جز تفریح خاطر و گذراندن وقت در میان نبوده است و همواره در این چهل و چهارساله که رویه‌مرفته هیچ‌گاه قلم از دستم نیفتاده است با شاعر

همزبان بوده و هستم که:

«غیر از سپاه کردن اوراق سور خوش»

های دل دگر چه طرف زگفتار بسته‌ای،

خو نندگان عزیز نیز از مطالعه این اوراق تفریح خاطری بیابند و مرا نیز

هم ب هادئ بس.

سید محمدعلی جمالزاده

(نویسنده ۱۳۶۶)